PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) NUTARTIS

2009 m. birželio 30 d.*

Byloje T-285/08

Securvita – Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH, įsteigta Hamburge (Vokietija), atstovaujama advokatų M. van Eendenburg, C. Uhlig ir J. Nabert,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą S. Schäffner,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2008 m. gegužės 26 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 525/2007-4), susijusio su paraiška įregistruoti žodinį žymenį „Natur-Aktien-Index“ kaip Bendrijos prekių ženklą,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėjas) ir S. Soldevila Fragoso,

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su 2008 m. liepos 21 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2008 m. lapkričio 3 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktu atsakymu į ieškinį,

priima šią

Nutartį

Ginčo aplinkybės

1 2006 m. sausio 19 d. ieškovė *Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH* pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti žymenį „Natur-Aktien-Index“ kaip Bendrijos prekių ženklą pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146; pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1)).

2 Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma registracijos, priskirtos peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 16, 36 ir 42 klasėms ir pagal kiekvieną iš šių klasių atitinka tokį aprašymą:

— 16 klasė: „Spaudiniai“;

— 36 klasė: „Finansinės analizės, finansinės konsultacijos, draudimo konsultacijos, biržos kursų kitimo informacija, kliringas (atsiskaitymų ne grynaisiais pinigais sistema), biržos maklerių veikla, faktoringas, parama, finansavimo paslaugos, investicijų fondai, investavimas, sveikatos draudimas, kredito agentūros, gyvybės draudimas, pirkimo išsimokėtinai finansavimas, pensijų mokėjimo paslaugos, taupomieji bankai, patikėtinių veikla, (finansinės veiklos vadyba), draudimo tarpininkavimas, draudimo informacija, draudimo konsultacijos, draudimas, daugiabučių namų valdymas, nekilnojamojo turto valdymas, nekilnojamojo turto įvertinimas, nekilnojamojo turto nuoma, nekilnojamojo turto agentūros, butų nuoma, būsto agentūros (butai), paskolų suteikimas, finansinė informacija, nekilnojamojo turto tarpininkų paslaugos, finansų tarpininko paslaugos, nuompinigių rinkimas“;

— 42 klasė: „Pramoninės nuosavybės teisių licencijavimas“.

3 2007 m. vasario 14 d. Sprendimu ekspertas, remdamasis Reglamento (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktais bei 2 dalimi (dabar – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai ir 2 dalis), atmetė paraišką įregistruoti nurodydamas, kad vokiškai kalbančios visuomenės požiūriu prašomas įregistruoti žymuo yra apibūdinamasis ir neturi skiriamųjų požymių.

4 2007 m. balandžio 4 d. ieškovė pateikė apeliaciją VRDT dėl eksperto sprendimo pagal Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsnius (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniai).

5 2008 m. gegužės 26 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją. Apeliacinė taryba iš esmės nusprendė, kad prašomas įregistruoti žymuo neturi skiriamųjų požymių Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme Europos bendrijos vokiškai kalbančiuose regionuose, nes atitinkamos visuomenės požiūriu jį sudaro „tiesioginė informacija“,

leidžianti manyti, kad kalbama apie pagrindinių ekologinių įmonių ar įmonių, kurių veikla nukreipta į ekologijos propagavimą, akcijų biržos indeksą.

Šalių reikalavimai

6 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo pakeisti ginčijamą sprendimą, nurodant įregistruoti prašomą prekių ženklą VRDT kaip Bendrijos prekių ženklą.

7 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

8 Remiantis Procedūros reglamento 111 straipsniu, jeigu ieškinys akivaizdžiai neprik-lauso Pirmosios instancijos teismo jurisdikcijai arba jeigu jis akivaizdžiai nepriimtinas arba akivaizdžiai teisiškai nepagrįstas, Pirmosios instancijos teismas gali motyvuota nutartimi ir nesiimdamas jokių kitų veiksmų nagrinėjamoje byloje priimti sprendimą dėl šio ieškinio.

9 Šiuo atveju Pirmosios instancijos teismas mano, jog bylos dokumentuose pateikta pakankamai informacijos ir, remdamasis šiuo straipsniu, nusprendžia priimti sprendimą nesiimdamas jokių kitų veiksmų.

10 Reikia konstatuoti, jog vieninteliu šiame ieškinyje suformuluotu reikalavimu siekiama, kad Pirmosios instancijos teismas pakeistų ginčijamą sprendimą, nurodydamas įregistruoti prašomą prekių ženklą kaip Bendrijos prekių ženklą.

11 Visų pirma reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, remiantis Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalimi (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 6 dalis), VRDT turi imtis visų priemonių, kad būtų įvykdytas Bendrijos teismo sprendimas. Todėl Pirmosios instancijos teismas neturi įpareigoti VRDT tai daryti. Iš tikrųjų ši tarnyba turi padaryti išvadas iš Pirmosios instancijos teismo sprendimo rezoliucinės dalies bei motyvų (2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld prieš VRDT (Giroform)*, T-331/99, Rink. p. II-433, 33 punktas; 2005 m. balandžio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ampafrance prieš VRDT – Johnson & Johnson (monBeBé)*, T-164/03, Rink. p. II-1401, 24 punktas ir 2006 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia/OHMI – Ferrero (FERRÓ)*, T-35/04, Rink. p. II-785, 15 punktas).

12 Nors vieninteliu šiame ieškinyje pateiktu reikalavimu aiškiai siekiama įpareigoti įregistruoti prašomą prekių ženklą, vis dėlto reikia manyti, kad tai yra prašymas pakeisti sprendimą Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 3 dalies prasme (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 3 dalis). Šioje nuostatoje numatyta, kad ieškinių dėl apeliacinių tarybų sprendimų atveju „Teisingumo Teismas turi teisę panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą."

13 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 3 dalis turi būti skaitoma atsižvelgiant į to paties reglamento 63 straipsnio 2 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 2 dalis), pagal kurią „skundą galima pateikti dėl kompetencijos stokos, dėl esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimo, dėl Sutarties, šio reglamento arba bet kurios su jo taikymu susijusios teisės normos pažeidimo ar piktnaudžiavimo įgaliojimais" ir remiantis EB 229 ir 230 straipsniais (1999 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT (BABY-DRY)*, T-163/98, Rink. p. II-2383, 50 ir 51 punktai ir 2005 m. gegužės 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Solo Italia prieš VRDT – Nuova Sala (PARMITALIA)*, T-373/03, Rink. p. II-1881, 25 punktas).

14 Kalbant apie Pirmosios instancijos teismo teisę pakeisti sprendimą, pažymėtina, kad ji skirta tam, kad Pirmosios instancijos teismas priimtų sprendimą, kurį būtų turėjusi priimti Apeliacinė taryba pagal Reglamento Nr. 40/94 nuostatas (šiuo klausimu žr. 2006 m. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Freixenet prieš VRDT (Balto matinio butelio forma)*, T-190/04, 16 ir 17 punktus).

15 Todėl reikalavimo, kad Pirmosios instancijos teismas pakeistų Apeliacinės tarybos sprendimą, priimtinumas turi būti vertinamas pagal tai, kokie įgaliojimai Apeliacinei tarybai suteikiami Reglamentu Nr. 40/94.

16 Reikia pabrėžti, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 64 straipsnio 1 dalis) išsamiai išnagrinėjusi apeliaciją, pateiktą dėl vieno iš to paties reglamento 57 straipsnio 1 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 58 straipsnio 1 dalis) nurodytų skyrių sprendimų, Apeliacinė taryba „gali arba pasinaudoti kokiais nors už sprendimą atsakingo skyriaus, kuriam pateikta apeliacija, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais, arba perduoti bylą tam skyriui nagrinėti toliau“. Iš to matyti, kad Apeliacinė taryba negali įpareigoti skyriaus, kurio sprendimą nagrinėjo.

17 Be to, net darant prielaidą, kad vienintelis šiame ieškinyje pateiktas reikalavimas gali būti aiškinamas kaip prašymas pakeisti sprendimą, kuriuo siekiama, kad Pirmosios instancijos teismas pakeistų ginčijamą sprendimą ta prasme, jog būtų ne nurodyta įregistruoti prašomą prekių ženklą, bet prašomas prekių ženklas įregistruotas, reikia pažymėti, kad Bendrijos prekių ženklą galima įregistruoti tik nustačius, jog įvykdytos Reglamento Nr. 40/94 45 straipsnyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 45 straipsnis) numatytos sąlygos. Patikslinama, kad už Bendrijos prekių ženklų registravimą atsakingi VRDT skyriai šiuo klausimu nepriima formalių sprendimų, dėl kurių būtų galima paduoti apeliaciją.

18 Reglamento Nr. 40/94 45 straipsnyje numatyta: „kai paraiška atitinka šio reglamento reikalavimus ir jei per 42 straipsnio 1 dalyje nurodytą laiką nepaduodamas protestas arba galutiniu sprendimu protestas atmetamas, prekių ženklas registruojamas kaip Bendrijos prekių ženklas, jeigu per nurodytą laiką sumokamas registravimo mokestis“. Tame pačiame straipsnyje patikslinama, kad „per šį laiką mokesčio nesumokėjus, paraiška laikoma atšaukta“.

19 Pagal Reglamento Nr. 40/94 126 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 131 straipsnis) ekspertas yra atsakingas už VRDT vardu priimamus sprendimus dėl paraiškų įregistruoti Bendrijos prekių ženklus, tarp jų ir 36, 37, 38 ir 66 straipsniuose (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 36, 37 ir 68 straipsniai) nurodytais klausimais,

išskyrus atvejus, kai už tai yra atsakingas Protestų skyrius. Be to, pagal to paties reglamento 127 straipsnio 1 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 132 straipsnio 1 dalis) Protestų skyrius yra atsakingas už sprendimus, priimamus dėl protestų prieš Bendrijos prekių ženklų registravimą.

20 Taigi iš 18 ir 19 punktuose minėtų nuostatų matyti, jog ekspertas ir Protestų skyrius nėra kompetentingi konstatuoti, kad įvykdytos visos Reglamento Nr. 40/94 45 straipsnyje numatytos Bendrijos prekių ženklo registracijos sąlygos.

21 Iš to matyti, kad, nagrinėdama apeliacijas dėl eksperto ar Protestų skyriaus sprendimų pagal Reglamento Nr. 40/94 57 straipsnio 1 dalį, Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į to paties reglamento 62 straipsnio 1 dalimi jai suteiktus įgaliojimus, gali nuspręsti tik dėl kai kurių šios nutarties 19 punkte minimų Bendrijos prekių ženklo registracijos sąlygų, t. y. dėl paraiškos įregistruoti atitikties minėto reglamento reikalavimams arba dėl protesto, kuris gali būti paduotas dėl tokios paraiškos.

22 Todėl reikia konstatuoti, kad Apeliacinė taryba nėra kompetentinga nagrinėti prašymą, kuriuo siekiama, kad ji įregistruotų Bendrijos prekių ženklą.

23 Šiomis aplinkybėmis, remiantis šios nutarties 14 punkte minėta teismo praktika, Pirmosios instancijos teismui nepriklauso nagrinėti prašymą pakeisti sprendimą, kuriuo siekiama, kad jis būtent taip pakeistų Apeliacinės tarybos sprendimą.

24 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad reikia atmesti vienintelį šiame ieškinyje suformuluotą reikalavimą ir todėl visą ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtiną.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

25 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtiną.

2. Priteisti iš *Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungs konzepte mbH* bylinėjimosi išlaidas.

Priimta 2009 m. birželio 30 d. Liuksemburge.

Kancleris	Pirmininkas
E. Coulon	I. Pelikánová